

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΤΑ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ ΤΗΣ ΡΟΔΕΣΙΑΣ

Η άναμνήσεις του εξερευνητού Χάρου Σάμουελ. Η επίσκεψίς του στη Ροδεσία. Στην κατασκήνωσι του φίλου του Πάουλιγγκ. Η νυχτερινές θάρσεις των εργατών. Τα πεινασμένα λιοντάρια. Το μαρτύριο της ζωής του Γάλλου μηχανικού. Το δραματικό τέλος ενός κυνηγιού. Πώς εδολοφονήθηκε ο Πάουλιγγκ. Η σύλληψις κ' η τιμωρία των κακοποιών. Ένα ανέλπιστο δείπνο των λιονταριών, κλπ. κλπ.

Εξερευνητής Χάρου Σάμουελ, ένας παρόδοξος Άμερικανός Κροίσος, που είχε εγκαταλείψει το μέγαρό του κ' είχε φύγει από τη Νέα Υόρκη για να ζήσει στην Άφρική με ζωή γεμάτη περιπέτειες, άφηγεται στο τελευταίο φύλλο των ΕΚΝΥΓΗΓΕΩΚΩΝ Νέων της Ουάσιγγτον, την ακόλουθη ιστορία, που του συνέβη στη Ροδεσία. Ο Χάρου Σάμουελ, στη Μαύρη Ήπειρο, έμεινε σιασά δέκα χρόνια. Έτσι τού δόθηκε πολλές φορές η ευκαιρία να παρευρεθί σε κυνήγια άγριων θηρίων, στα άμακταυλάματα των διαφόρων φυλών και στις έξονταίως μάχες της Λεγεώνας των Ξένων, με τους τρομαχτικούς ληστές της Άφρικανικής έρημου. Γι' αυτό η ιστορία αυτή, που θα σάς άναμνήσει είναι άληθινή και δείχνει πώς επικίνδυνον εινε τα θηρία, όταν ύποφειρον από το μαρτύριο της πείνας.

Ένα φεγγάρι, γράζει ο Χάρου Σάμουελ, βρισκόμουν μαζί με τον φίλο μου τον Πάουλιγγκ, που εργαζόταν στην προέκτασι της σιδηροδρομικής γραμμής του Καίρου. Η κατασκήνωσι μας ήταν μέσα στο δάσος, μακριά από τα χωριά των Ιθαγενών και σ' ένα τόσο έπαυλινον μέρος, ώστε μαρτυρούσαμε κυριολεκτικώς από τις τεράστιες σκηνές, της ζήτησι και των παρετό. Θα έγκατέλειπα το φίλο μου, το μηχανικό Πάουλιγγκ, αν δεν με κρατούσε εκεί πέρα η περιέργειά μου. Ήθελα να εξασκηθώσαν αν ήταν σωστής ή άληθινήσ των εργατών του συνεργείου ότι τα λιοντάρια, κάθε τέταρα έπορη, έκαναν έπιδρομές στην κατασκήνωσι, για να χορτάσουν την πείνα τους. Έρχόντουσαν, καθώς μου είχαν διηγηθή οι εργάτες, δέκα και δεκατέτα από αυτά και κομμάτιασαν τ' άλογα της κατασκήνωσως και πολλές φορές κ' αυτούς τους ανθρώπους του συνεργείου. Ήταν ένα πολί άνατριχαστικό θέαμα. Γι' αυτό τώρα που έπιλοιάς ο καιρός που δεν θα έβρισκαν έβκολα τη λεία τους στο δάσος κ' άναγκασιτά θα μās έσοκαπτόντουσαν, έριπε να λάθουμε τα μέτρα μας. Κάθε νύχτα λοιπόν ένας από μās φύλαγε άγρυπνος την κατασκήνωσι, κοντά στην καμπίνα του συνεργείου, έτοιμος πάντα να τραβήξη το σχοινί της και να μās άναστατώση με τον ήχο της.

Τις περισσότερες βραδινές χάναιε έτσι τον ύπνο μας, γιατί οι εργάτες, στον παρακροδ άδουρο, νομίζοντας ότι έρχόντουσαν τα λιοντάρια, χτυπούσαν δαιμονισμένα την καμπίνα και μās έκαναν να πεταχτούμε τρομοκρατημένοι από τις σπηρές μας. Ο μηχανικός Πάουλιγγκ άναγκάσθηκε λοιπόν να λάβη άδιστηρά μέτρα και να τιμωρή παραδειγματικά εκείνον που θα μās άνησυχούσε χωρίς λόγο. Άν ήταν ύθαγενής, τον μαστίζανε μέχρι αίματος. Άν ήταν εργάτης, τον έβαλε την άλλη μέρα να κνήη τις πο βαρετές άγριες. Έτσι όλκι αυτοί οι άνθρωποι άρχισαν να αδύνανιζαν ένα κροφτό μόνος για το φίλο μου και προσπαθούσαν να βροθίν ένα τρόλο για να τον έδωθωρηθόν.

Μιά Κυριακή, θινάδιμα, ο Πάουλιγγκ με φώνηξε στη σπηρή του και μου έλεο :

—Χάρου, έρω ότι είσαι ένας από τους καλύτερους κυνηγούς. Γι' αυτό θα σου έπιστευθώ μιά άποστολή. Πρέπει άποσθήστε να σκοτώσουμε μερικά ζώα του δάσους, γιατί τα τρώματά μας έχουν εξαντληθή. Πάρε λοιπόν μαζί σου τρις ύθαγενείς και φρόντισε να μη γυρισίς μ' άδεια τα χέρια. Είνε βέβαια περιτύ να σου σπύσθω να κνήης οικονομία στα φυνάγια. Δεν έξωρε κανείς τι μπορεί να μās σπηθί, μέχρι που να μās στείλη η έταιρεία τα πράγματα που της ζήτησαμε. Θα σε συνάδωσα κ' έγω σ' αυτή την έδωρησι, αν δεν φοβόμουν κ' άφησο μόνους τους εργάτες. Έχω παρατηρήσει ότι τώρα τελευταία μ' κυτάνουν μ' ύποτατα βλέματα, σφίζηρινε χαιηλοκρόνους και θα έλεγε κανείς ότι έτοιμάζον καμιά έπανάστασι. Αν δεν κατηγοροδ. Σέρω ότι η ζήτησι της Άφρικης κ' η μοναξία έλαργάσαν τους ανθρώπους και τους τρελλάνει. Κι' αυτό οι δυστυχισμένοι δεν μπορούν να ξεκουραθώσαν ούτε τη νύχτα, άκ' το άφοδ των λιονταριών. Ά! είνε τρομεροδ Ζώιμα χωρίς καμιά έλλάδα ότι η μέρες που έρχονται μπορούν να κα-

λυτερέψουν τη ζωή μας. Θα το πιστέψης, πολλές φορές με πάνει μιά τόσο δυνατή μελαγχολία, ώστε σπάρτουν ασβάρά να τινάξω τα μυιά μου στον άέρα. Έπειτα, με βασανίσα κ' ένα κακό προσάστημα : Φοβόμια μήτως άφησο τα κόκκαλά μου στην έρημο...

—Άνοησίες ! του είπα ειρωνικά. Η ζωή στην Άφρική δεν είνε τόσο τραγική, όσο μου την περιγράφεις. Σου συνιστώ λοιπόν να βροθί καμιά άμορη ύθαγενή για να διασκαθάής μαζί της και να ξεχνάς τις στενοχωρίες σου. Και τώρα, πές μου ποτε πρόπει να ξεκινήσω για το κυνήγι. Θα δής ότι θα μείνης εύχαριστημένος από μένα...

—Άδριο κ'όλας, μου άπάντησε. Θα σου έδώσω άκόμη μαζί κ' ένα κιδάτο.

—Τι γι το κιδάτο ; άπόρησα.

—Να βάλετε μέσα τα ζώα που θα σκοτώσετε. Έτσι η μικροδιά του αίματος τους δεν θα κνήση την προσοχή των θηρίων και δεν θα μελέξετε σε καμιά άσχημη περιτέτεια.

Έγλασα με τις συμβουλές του φίλου μου. Όστόσο, την άλλη μέρα το πρωί, πήρα τους ύθαγενείς και το κιδάτο και προχώρησα μέσα στη ζούγκλα. Το κυνήγι μας κράτησε μέχρι το μεσημέρι. Έκεινο το πρωί ήμουν τυχερός. Καμιά τουρκάκι μου δεν πήγε χαμένη. Έτσι, όταν έιδουμε ότι είνε γεμισά το κιδάτο, άποκασιόσαμε να γυρισίμε στην κατασκήνωσι. Ξεκαίσαμε λοιπόν για το συνεργείο, εύχαριστημένοι που είχε τελειώσει το κυνήγι χωρίς να μās σπηθί κανένα άποσάτο. Οι ύθαγενείς, φορημένοι το κιδάτο, πήγαιναν μπροστά, παραμερίζοντας τα κιδάτιά των άένδρων που τους έβλεπαν το δρομιο. Έγω τους ακολουθούσα με κρομασμένη την καμπίνα στον άνω μου και κωνίζοντας μ' άπόλαση την πτα μου. Είχα φτάσει σ' ένα ξεροτο του δάσους, όταν, ανέλως άποσάτα, άκούσαμε το βροχηθμό ενός λέοντος κ' έπειτα, άπό τό λίγα λευτά παρουσιόσθηκε μπροστά μας ο φασίλης της ζούγκλας. Ήταν έξαργισμένος από την πείνα κ' η ζωί του είχε άνορθωθή και τον έκανε άσάηη από τρομαχτικό. Οι ύθαγενείς, σφιδάζοντας από το κιδάτο και προσπαθώσαν να γλιτώσουν, άνεβαίνοντας γρήγορα στα δένδρα. Μά έγω είχα μαμαρώσει στη θέα μου. Οχιζόμια στο λόγο της τιμής μου ότι δεν είχα φορηθή.

Ήταν όμως τόσο μεγαλοσπερές το θέαμα που παρουσιόσε το έξαργισμένο λιοντάρι, ώστε καρφάσθηκε άάνητος. Το λιοντάρι, που έριξε μιά άγρια ματιά, βροχίζηρε άκόμη μιά φορά κ' έπειτα πλησίωσε το κιδάτο κ' άρχισε να το μυρίζη. Είχε καταλάβει φαινετά ότι εκεί μέσα ύπηρχε κάτι τραγούσιο. Γι' αυτό προσπαθώσε να βροθί τρόπο να το σπάση. Και τότε είδα κάτι παροδοξό. Το θηριο, μη δίνοντας καθόλου προσοχή στην παρουσια μου, άρχισε να κνήει το κιδάτο και να προσπαθί να το σπάσι. Και πρόματι, ύπορη άπό λίγο, το κατάφερε. Μά εκείνη τη στιγμή θυμίζημα τα λόγια του φίλου μου κ' άνατριχίασα. Δεν μπορούσα να γυρισί μ' άδεια τα χέρια στον καταλυισμό. Άναστώντας λοιπόν τη δραστηριότητά μου, σημάδισα το λιοντάρι και παροβόλησα. Η σφαιρά το βροθίε κάτω από τ' αυτί και τ' άρησε στον τόπο. Φώνησα τότε τους ύθαγενείς να με βοηθήσουν και μεταφέρουμε τα θηριάτά μας και το λιοντάρι στην κατασκήνωσι. Άλλά εκεί πέρα μās περιμενε μιά δυσόρησι έπιλήξη. Βροίκαμε τους εργάτες έξαργισμένους να έχουν εγκαταλείψη τη δουλειά τους και να φρονίσουν σάν λυσισαμένους γύρω από το πτώμα ενός άνηρωπου. Όταν πλησίασα κοντά, άνεγνώρισα με φρησι ότι ήταν το πτώμα του μηχανικού Πάουλιγγκ. Καθός δέ έμαθα άόρητος, ο φίλος μου είχε πέσει θύμα των έδωκητικώων σχεδίων μιας συντορημας τεμπελίτην, οι όποιοι τον ξεκατόρησαν, για να γλιτώσουν από τις φρονί του και τις τιμωρίες του. Έγω έμια τότε έξω φρενών, τους μάξωσα όλους στην κατασκήνωσι και τους φώνησα :

—Από το έγκλημα δεν θα σάς το συγχωρήσει ποτέ ο Θεός. Σκοτώσατε τον άνθρωπο, ο όποιος σάς άγαπούσε και φρονίσε για σάς με μεγάλο ένδιαφέρον. Κι' άκόμη και χρές το βράδι, που έστες συνωμοτούσατε για να τον σκοτώσετε, έκείνος σφίζητοσε μαζί μου και με παρακλόισε να πάω να κυνηγήσω για χαιρησι σας. Και να η άπόδειξίς... Και τους πέταξα μπροστά τους το κιδάτο με τα ζώα που είχα σκοτώσει. Οι εργάτες άρχισαν τότε να κινάζον ο ένας τον άλλον και έαφρικά άκούστησαν μερικές φρονί :

- Να τιμωρηθώσαν παραδειγματικά οι έγκληματίαι !
- Να πληρώσουν με τη ζωή τους τη δολοφονία τοδ Πάουλιγγκ !
- Να κρομασθών !..
- Να μ' άγα, ο άδουρος δυνάμωσε κ' έλοι εθαν άναγκωριόσι ότι ο

Άρχισε να κνήει το κιδάτο και να προσπαθί να το σπάσι...

ΤΑ ΚΟΛΠΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΠΑΤΕΡΩΝ

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ

Τι γίνεται στην Αμερική. Η πιο παράδοξη συμμορία άπακ ήταν οργανωμένη. Ο αρχιπατεών δικηγόρος. Τα δόματα ρίτης με τα σπασμένα δόντια. Το πιο επιτυχημένο κλέψ. Ο τους συμμορίτες.

Ο Όμοσπονδιακός Κακογρομολόγος του Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης εξέδιδαν εσχάτως μια περίφημη δίκη: Δικαζόταν μια συμμορία άπατεών, οι οποίοι είχαν βρή ένα πολύ πρωτότυπο τρόπο άπατης: Τη δημιουργία εικονικών αυτοκινητιστικών διαστημάτων...

Η συμμορία αυτή είχε πολλά μέλη αφόρων επαγγελματιών, μεταξύ των οποίων δύο δικηγόρους και δύο γιατρούς. Η ιδιαιτερότητα της ήταν η δημιουργία εικονικών αυτοκινητιστικών διαστημάτων, εις βάρος όσων ήθελαν να αγοράσουν αυτοκίνητα...

της, και να εισπράττει κατόπιν άποζημιώσεις από τους τμήν ύπαισιους δρώστας αυτών των διαστημάτων. Ο συνθέτορος από τους πολλούς και ποικίλους τρόπους, με τους άποζους ενεργούσε η συμμορία αυτή, ήταν ο δεξής: Σ' έναν από τους κληρικούς δρώστας της Νέας Υόρκης, στεκόταν ένας από τους συμμορίτες και σημείων: Ένα χαρτί τους αφοσίους των πολυτελεστόρων αυτοκινήτων, τα όποια περινοσταν από μπροστά του. Έπειτα από μερικές ημέρες, ο δικηγόρος της συμμορίας έστειλε στους ιδιοκτήτας αυτών των αυτοκινήτων μια γραμομηχανημένη έπιστολή, η όποια έγραφε έτσι ω - κάτω τα έξης:

«Αξιότιμη κυρία, Στις «τάδες» του μηνός, το ύπ' αριθμόν «τάδες» αυτοκίνητο σας, μάρκας «τάδες», προσέκομος στον αυτοκίνητο του πελάτου μου κυρίου «τάδες», κατά την ώραν «δείνας».

Λαμβάνω λοιπόν την τιμήν να σας γνωστοποιήσω, ότι ο πελάτης μου αξιώνει να το μητρήσετε...απόσας...δολλλάρι, για τις ζημιές που έβρεστη απ' αυτή την σύγκρουσι. Διαφορετικά, είναι αναγκασιώμενος να διεκδικήση την άποζημιωσι αυτή δια της δικαστικής όδοος».

Μαζύ με την έπιστολή αυτή, ο δικηγόρος έστειλε και έναν κατάλογο εξόδων για την έπισκεψη του βλαβέντους αυτοκινήτου. Σιχνά έστειλε έπίσης και κατάλογο εξόδων για τη θεραπειά των τραυματιών, τα όποια δίδην ύπαισθη ο πελάτης του κατά τη σύγκρουσι.

Τις περισσότερές φορές ο ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου, ο όποιος συνήθως ήταν κάποιος πολυκατοικησιώμωχος, πήρνω το ποσόν που του ζητούσαν, για ν' άποφύγη τις ένοχλήσεις της έλας. Όταν όμως άρρώσαν, ο δικηγόρος τού έκανε άγωγή στο δικαστήριο. Παρουσιάζόντουσαν τότε ως μάρτυρες διάφορα μέλη της συμμορίας: Άλλοι ως ήθελαν διαβάτες, που παρενέβησαν στην σύγκρουσι, μ' άλλα ως λατροί, που θεράπευαν τους παθόντας. Κι' έτσι κατώθωνε πάντα σχεδόν η συμμορία να κερδίση τη δίκη!...

Άλλες φορές πάλι, ένας σοφός, από τα μέλη της συμμορίας, κατώθωνε να σκηνοθετή μια πραγματική σύγκρουσι, με κανένα αυτοκίνητο πολυτελείας. Άλλά αυτό γινόταν με τόση έπιτηδεύση, ώστε να φαίνεται ως ύπαισιους της σύγκρουσος - θ' σοφός του άλλου αυτοκινήτου...

φύλος μου είχε πέσι θύμα μερισόν κακοποών. Τους πρότεινα τότε να μου φανώσιών τους συνομήτες. Ήσαν δέκα έργάτες μ' έργληματούς ψυχογνομιές, που σ' έκαναν να τους φοβάσαι. Έκείνη τη στιγμή μου ήθε η ιδέα να εκδικηθώ το φύλο μου και να ικανοποιήσω την περιεργεία μου. Είπα λοιπόν στους έργάτες ότι η καλύτερη τιμωρία για τους δολοφόνους ήταν να τους θένωμε σε μια καλύτερα και να τους αφήνωμε στη διάθεσ των πεισιμώμων λονταριών. Όλοι συμφώνησαν μαζύ μου. Φοβόντας τότε τ' αυτιά μου στίς βλασιές των έργληματούων, είπα να τους άδηγοσιών στην τελευταία καλύτερα της κατακομησος και να τους άφρωσιών εκεί πέρα, αφού τους δέσωσι τα πόδια και τα χέρια με σχοινιά. Η ύπαταγή μου εκτέλέθηκε άμέσως. Οι δέκα έργάτες εγκυλιείσθηκαν σ' εκείνη την καλύτερα, στο έλος του Θεού, ενώ όλοι ήμεσι κλειστρούμεσι στις σπινές μας. Αυτή τη νύχτα δέν θα την ξεχάσω ποτέ. Είχα το θάρρος να παρακολουθήσω όλο το μαρτύριο των δολοφόνων, μέχρι την ώρα που έβρασαν τα λονταρία και χόρτασαν μ' άιτωση την πείνα τους. Κι' όμως όλο ότι πρ' φρικασιωτό θέμα ποτέ δέν συνάντησα στη ζωή μου. Όταν την άλλη μέρα το πρωί πήγαμε στην καλύτερα, δέν βρήκαμε τίποτ' άλλο από μια λίμνη άμιατος και μερικοί σπασμένα ποσάκαλα. Τα λονταρία είχαν κάνει περιήρωμα το δίπμο για τους δέκα κλεψούλους, που είχαν σκοτώσει τον μηχανικό Πάουλιγγκ. Όσο για μένα, είχα ικανοποιήσει την περιέργειά μου. Και λυπημένος κατάκαθα για τó θάνατο του φίλου μου, συνέχισα το ταξίδι μου στα βόθρη της Αφρικανικής ζούγκλας.

XAPPY ΣΑΜΟΥΕΛ

έωναν. Η συμμορία των αυτοκινητιστικών συγκρούσεων. Πώς τών συγκρούσεων και η παχύτερος άποζημιώσις. Ο συμμορις η άστυνερμία άφηνήζεται, ύπεφιάζεται και έξαισι από χέρια Η καταδίκη των.

κινήτου, πράγμα άλλωστε το όποιο επέδιδαν ως μάρτυρες τέσσαρα - πέντε από 41 μέλη της συμμορίας.

Άλλοτε πάλι, δύο από τα μέλη της συμμορίας - τα όποια ήσαν ιδιοκτήτες αυτοκίνητα - φρόντιζαν ν' άσφαλίζον ο καθένας τον το αυτοκίνητό του σε χειριστή άσφαλτιστική έταιρεία. Έπειτα έλαίρων ο καθένας τον μερικα μέλη της συμμορίας ως έπαδάτες και σκηνοθετώσαν μια εικονική σύγκρουσι μεταξύ των αυτοκινήτων τους. Κι' έτσι, με τον τρόπο αυτόν, έλαίρων άποζημιώσες κι' άτ' έτσι δύο άσφαλτιστικές έταιρείες!...

Το πιο συνθημένο έλας από τα κόλλα, τα όποια μετακινούνταν η συμμορία αυτή, ήταν το δεξής: Ένας συμμορίτης, έξασπρωτός είδικά, στεκόταν σε μια γωνία πολυκατοικησίου δρώμω. Μόλις περινοσταν από δίκα κανένα πολυτελές αυτοκίνητο, αυτός φρόντιζε να βρισκαται δίκα του. Άλλά τη στιγμή που προσπενοσταν πια το αυτοκίνητο, ο συμμορίτης έπεφτε κατωγής, φωνάζοντας βοήθεια! Άμέσως τότε έτρεχαν να τον άνασφώσωσι δύο - τρεις διαβάτες - μέλη της σπίνρας - οι όποιο, σημειώνων συγχρότως έπαδικτικά τον άφρωμό των αυτοκινήτου. Την ίδια στιγμή, κατώθωνε κι' ένας γιατρός, συμμορίτης ένοσίου. Πληρώσει τον ήθελαν τραυματία, τον έπαρνε μαζύ του σ' ένα αυτοκίνητο και τον άδηγοσιέ στην κλινική του, ήθελαν για να τον νοσηλεύση επί άρρωτιές ημέρες. Την επομένη ένας από τους δικηγόρους της συμμορίας κανός άγωγή έναντιόν του ιδιοκτήτου του πολυτελούς αυτοκινήτου, ζητώντας του τα έξοδα της νοσηρείας και άποζημιώσις.

Ένωείται ότι ο γιατρός της συμμορίας παρουσιάζων τις δύο έλαφές πληγές ως σοβαρότατες και συχνά ως άβλαπτέρες. Έδωσαν πολλές φορές στο δικαστήριο μ' εικονικές άκτινογραφίσις, στις όποις φανόνταν απασμένο το κόκαλο του χεριού η του ποδιού του ήθελαν θύματος.

Μά άν τίχωνε καμιά φορά να τραυματισθή πραγματικά κανένα συμμορίτης, τότε διάδωρη η συμμορία λαμνήριζε το χαρισμόνο γεγονός! Όσοτος θεραπειήθ' αυτό το τραυμα γινόταν πραγματικό χωροσώμωχο. Το άφρωταν μάλιστα έπίτηδες άδάρπτου, όσο περισσότερο μπορούσαν, για να το έμμεταλλήσκοντα διαρκώς!...

Άλλα, κάθε τόσο ο συμμορίτης παραλαμβάνων τον τραυματισμένο και τον άδηγοσιέ σ' έναν κεντρικό δρώμω. Και μόλις περινοσταν από εκεί κανένα πολυτελές αυτοκίνητο, ο τραυματίας έπεφτε κάτω φωνάζοντας. Οι άλλοι συμμορίτες έτρεχαν, καλώσαν έναν άστυνερμία και μαζύ μ' αυτόν έλαίρων τον τραυματία και τον άδηγοσιέ στον άστυριώτο του τμήματος, για να πιστοποιήση τον τραυματισμό του. Κατόπιν άδηγοσιέ τον τραυματία σε άλλη σπονκία, σκηνοθετώσαν άλλο διαστήρωμα, κι' ούτω καθέξής. Ένωείται πως έδιναν κάθε φορά στους διακόρους αυτούς άστυριώτες ψεύτικα ταυτότητα του παθόντος!...

Έξασπρωτόθηκε έτσι δις κάποιος πραγματικά τραυματίας συμμορίτης, χρησιμοποιήθηκε ως ήθελαν θύμα σε έφτά σκηνοθετημένα διαστημάτια, σε τρίαστωμα τριών έδόδοματων. Τα κέρδη της συμμορίας από αυτόν μόνον άνήλθαν σε πολλές δεκάδες χιλιάσων δολλαριών!...

Ένός άλλου συμμοριώτου του έλαίρων δύο δόντια. Ο δικηγόρος - άρχηγός λοιπόν της συμμορίας κατώρνε σ' ένα τέχνασμα.

Το τέχνασμα αυτό ήταν το έξης: Ο συμμορίτης, άδηγοστας ένα παλιό άμαξάκι - άτ' τα συνηθέσιμα για τη μεταφορά του γάλατος - μετεδιδωνταν τεχνικά μέσα σ' έναν πολυκατοικησίο δρώμω με τα διάφορα άλλα δώματα. Σε μια κατάλληλη στιγμή άδηγοσιέ το άλογο του με τέτοιο τρόπο, ώστε να πέση έπάνω τον κανένα πολυτελεστό αυτοκίνητο. Μόλις γινόταν η σύγκρουσι, ο συμμορίτης έπεφτε κάτω από το κάθισμα του, λιπόθυμος ήθελαν. Άμέσως τον άδηγοσιέ στον σπίτι του, εκαλείτο ο λατρός της συμμορίας κι' από την έξέτασι διαπιστώνονταν ότι το θύμα είχε χυσει κατά τη σύγκρουσι...δύο δόντια! Η άποζημιώσις, την όποια ανακινούσαν να πληρώνη κάθε φορά ο ιδιοκτήτης του αυτοκινήτου στον άδηγο το άμαξάκι, άνερχόταν σε χιλία πεντακόσια ως δύο χιλιάδες δολλλάρια!...

Η συμμορία αυτή άφωγιάσε έτσι επί τρία διάδωρη χρόνια στη Νέα Υόρκη και στα περιχώρα της. Υπολογίζεται ότι θα είχε εισπράξει στο διάστημα αυτό περισσότερο από ενάσμων εκατομμύριο δολλαριών! Δέν άφρωσε όμως - έπιτέλους! - να κινήση τις ύπαισθης της άστυνερμίας, ή μωτηριώδης αυτή σύγχυσις τώσων και τώσων αυτοκινητιστικών διαστημάτων, τα όποια γινότουσαν δια σχεδόν με την ίδια σκερροσύνη στις λεποτομερείες των.

Κι' έτσι, έβρασαν με μέρα, κατά την όποια έγιναν άποηθές άνακρίσεις, συνηλήσθηκαν μ' έξέτασθηκαν τα ήθελαν θύματα από έπισωμους ιατροδικαστάς κι' η άπάτη άνακαλύφθηκε σε όλη της την έκτασι!... Ο άποζημιωριώτης - δικηγόρος και τα κυριότερα μέλη της συμμορίας κατεδικάσθηκαν σε 15 χρόνων πρόσκαιρα έσομα κι' η πρωτότυπη συμμορία έκαλώθηκε.

Ο αρχηγός της συμμορίας, δικηγόρος.